

Markota jedno govori, a drugo radi

Obraćam Vam se u ime g. Arthura Hughesa, a vezano za članak objavljen u tjedniku 'Vrime' dana 09.07.2010. na stranici 65, u rubrici 'Pisma' pod naslovom 'Zbog Arthura Hughesa radnici Hotela Koločep prvi put nisu dobili plaću', objavljen po zahtjevu Željka Markote, te temeljen odredbi čl. 40, a u svezi sa čl. 22 st. 2. Zakona o medijima (N.N. 59 / 04), tražim da u prvom sljedećem izdanju na istom ili istovrijednom mjestu i na isti ili istovrijedan način na koji je objavljen predmetni članak objavite ovaj ispravak objavljenih informacija.

U navedenom članku navedeno je niz netočnih i neprovjerenih tvrdnji kojima g. Markota na grubi način vrijeđa ugled g. Hughesa.

G. Markota se, među ostalim, poziva na Ugovor o zajmu kojeg tvrtka 'Chadelus', čiji je direktor g. Hughes, sklopila s 'Hotelima Koločep', tvrdeći da se radi o 'zelenaškom kreditu' insinuirajući da se radi o počinjenju kaznenog djela. Kako ovo nije prvi put da Markota na taj način imputira da je tim ugovorom moj klijent počinio kazneno djelo, to sam u ime g. Hughesa dužan iskazati sljedeće.

G. Markota bi, kao 'predstavnik' jednog od tri osnivača ustanove Otok znanja, tvrtke 'Multimedijalni programi d.o.o.', koja je imatelj dionica u visini 88,86 posto temeljnog kapitala 'Hotela Koločep', trebao biti upoznat da 'Hoteli Koločep' nisu ispunjavali uvjete za dobivanje kredita kod bilo koje banke u Republici Hrvatskoj, a da im je prijetila blokada od strane banke i nemogućnost daljnjeg rada, odnosno stečaja 'Hotela'. G. Markota vjerojatno dobro zna da zbog prijetnje blokade 'Hotel' nije bio u mogućnosti uredno ispunjavati obveze, a time niti isplaćivati plaće.

Upravo su sredstva navedenoga kredita omogućila nastavak funkcioniranja 'Hotela Koločep', a time i isplate plaća radnicima i zato je krajnje neprimjeren naslov samog teksta.

Nepotrebno je opravdati zakonitost ili valjanost zajma koje je društvo 'Chadelus' odobrilo 'Hotelima Koločep', jer zajam dat društvu u takvoj situaciji, s godišnjom kamatom koja nije u granicama zakonom dopuštene ugovorne kamatne stope, već

za šest posto niža od zakonom dopuštene, predstavlja daleko veći rizik za zajmodavca. Međutim, postavlja se pitanje zbog čega g. Markota nije odobrio ili osigurao zajam 'Hotelima Koločep' pod povoljnim uvjetima, a morao je znati da je financiranje 'Hotela' nužno. Ako već smatra da je predmetni zajam štetan, zbog čega nije osigurao reprogramiranje duga. Uprava 'Hotela Koločep' je i HFP-u i PBZ-u dostavila detaljne podatke koje su obveze plaćene sredstvima tog zajma, a to su potvrdile i revizije.

Međutim, možda pravu istinu treba tražiti u tužbi koju su preostala dva osnivača ustanove 'Otok znanja' još 2008. godine podnijela protiv trećeg osnivača, društva 'Multimedijalni programi d.o.o.', čiji je Markota direktor (i putem treće tvrtke, stopostotni imatelj poslovnih udjela) i u kojoj tužbi se traži da ga sud isključi kao člana te Ustanove, te se nabraja niz podataka koje je ovaj poduzeo upravo na štetu 'Otoka znanja', a posebno vezano za opstrukciju rada same Ustanove. Tvrdnja da g. Hughes, za razliku od PBZ-a, ne sudjeluje u postizanju sporazumnog raskida s HFP-om u najmanju je ruku neozbiljna. Da Markota nije obaviješten o svakoj radnji u postupcima dogovora sa HFP-om i PBZ-om ti navodi bi se možda mogli smatrati ishitrenima, ali s obzirom da je i te kako dobro upoznat s cjelokupnim postupkom pregovaranja, onda se ti navodi ne mogu opisati drugačije nego kao neistina. Istina je da se g. Hughes i Markota nikad nisu osobno susreli, jer je od samog početka Markota iznosio niz kleveta putem sredstava javnog informiranja, zbog čega je protiv njega i podnio tužbu sudu. Očito to g. Markoti nije zapreka da i u ovom članku nastavi s istim načelima ponašanja.

Za osobu kojoj je očito uobičajeni način komunikacije iznošenje neistina i kleveta putem sredstava javnog informiranja, koja iskrivljuje činjenice, predstavljajući sebe i svoje djelovanje u svrhu zaštite državnih pa čak i interesa stanovnika Koločepa, dok istovremeno svojim postupcima upravo radi suprotno, ne može se zaključiti ništa drugo nego da iza toga stoje ipak neki drugi osobni interesi.

Marin Budimir, odvjetnik